PENSEO

N-ro 126

Marto/2002

Monata Beletra Revueto en Esperanto

Honorita de Premio Grabowski,1994

Fondita en 1990; Enretigita en 1997 **www.anteo.domainvalet.com**

Bai Juyi (772--846)

KANTO RENKONTIĜI

KUN BIVISTINO

tradukita de **Lu Jixin**

Aŭtun-nokte ĉe river',
Bonforigo sub acer'.

Mi sur ŝipon de iront'.
Tosti sed sen muzik-son'.

Ĉe adiaŭx, trist-ebri'.
Akve fridas lun-falcil'.

Biv' eksonas sur ond-mol'.
Mi ne borden, gast' ne for.

"Kiu ludas?" softas mi.
Ŝajne eĥe haltas tril'.

Ŝip' ĉe ŝipon por koniĝ'.
Lampojn ordi! Vinon bis!

Post vokad' elvenas ŝi,
Vangon ŝirmas sed per biv'.

Per tri plukoj por agord'
Emocio jam el kord'.

Sombraj triloj kun amar',
Kvazaŭ ĝemas pri fatal'.

Brov-kliniĝe improviz'
Verŝas fluon de sopir'.

Tanĝi, froti, pinĉ' kaj pluk'.
Bel-muzikoj vice lud'.

El dik-kordoj – rumor-pluv',
El maldikaj – kver-murmur'.

Kver', rumoro, miksludad' –
perla pluvo al jada plad'.

Oriola kant' ĉe flor',
Subglacie fonta plor'.

frostas font', rompitas kord'.
Kord' rompite sen sonor'.

Mute fluas trista sent'.
Sorĉas pli ol son' silent'.

Krevas arĝent-vaz' kun akv'.
Sturm' rajdista, tint' de glav'.

Filme plektri por final'.
Kvak' silk-ŝire el kord-kvar'.

Ŝipojn kovras nun silent'.
nur susuras lun-arĝent'.

Plektron metas korden jen,

Ŝi stariĝas kun pensem'.

Ekprezentas pri si mem:
"En ĉefurbo estis hejm'...

Dektri-jara mi en trup'
Diplomitis je biv-lud'.

Mia lert' – elit-fascin'.
Mia ĉarm' – envi' de in'.

Ĉe mi dandoj en konkur',
por ari' silk' sen kalkur'.

kombil-rompis taktobat'.
Jup-makulis vino-fal'.

Glate pasis rava jun',
tra printemp', sub aŭtun-lun'.

Frato armen, for onklin'.
de mi svenis jun-karmin'.

Mutas pord' sen ĉar' en frisk'.
Edziniĝ' al komercist'.

Al li gravas mon' ol am'.
li monatojn for por var'.

restas sola mi sur ŝip'.
Fridas akve luna vibr'.

Nokte sonĝe jun-memor'.
ŝminkon fuŝas larma roj'."

Por biv-ludo mi jam ve,
por rakonto ĝemas re:

"Samvagante en ŝim-mond',
Frendaj malu ĉe renkont'!

De lastjare, de ĉefurb',
Min elpelis degrad-skurĝ'.

kun malsan' mi restas ĉi,
En dezerto sen muzik'.
Loĝas mi en river-val'.
Ĉirkaŭ domo fragmitar'.

Kio ĉiam al orel'?
Kukol-plor' kaj simil-blek'.

Lun' aŭtuno, flor' printemp'.
Drinkis sola mi kun ĝem'.

Ĉu sen kant' sovaĝaj flut'?
Sed la sonoj – knara sput'!

Dank' al vi kaj bel-arpeĝ',
Orel-ravas sorĉa freŝ'.

Residiĝu ludi re!
Mi kant-verkos por vi jen.

Post long-staro kun silent',
Ŝi repinĉas en krescend'.

Frosta ol ĵus ali-tril',
Tuŝas ĉiun ĝis plor-spir'.

Kiu plej kun trista svarm'?
Mi, la rob-trempit' de larm."

EL 《LAŬZI》

ĈAPITRO 45

(Laŭzi pensas, ke ekzistas multaj aferoj, kiuj ŝajnas malsamaj ol tiaj, kiaj ili efektive estas, kaj ofte malaj al sia realo. Por atingi sukceson politike, oni devas resti en klara kvieteco, t.e. sekvi la principon de "senagado".)

Tio, kio estas plej perfekta, ŝajnas nekompleta,
Sed ĝia utileco estas nereduktebla.
Tio, kio estas plej plena, ŝajnas malplena,

Sed ĝia utileco estas neelĉerpebla.
Tio, kio estas plej rekta, ŝajnas kurba;
Tiu, kiu estas plej lerta, ŝajnas mallerta;
Tiu, kiu estas plej elokventa, ŝajnas balbutema.
Rapida moviĝo venkas malvarmon,
Kvieta ripozo venkas varmon.
Tiu, kiu restas en klara kvieteco, povas esti la ekzemplodona ĉefo sub la Ĉielo.

ĈAPITRO 46

(Laŭzi forte kontraŭstaras al la milito, opiniante, ke estas pli bone eviti ĝin, ol uzi armitajn fortojn. Li atribuas la militon al la homa nesatigebla avideco. Se oni nur estus kontenta pri sia situacio kaj avidus nenion, milito neniam okazus.)

Kiam la mondo estas regata laŭ la Taŭo,
La militĉevaloj estas uzataj en terkulturado.
Kiam la mondo estas regata kontraŭ la Taŭo,
Eĉ gravedaj ĉevalinoj estas uzataj sur batalkampoj.
Nenia malfeliĉo estas pli granda ol la malkontenteco,
Nenia kulpo estas pli granda ol la nesatigebla avido.
Tial tiu, kiu estas kontenta pri sia kontenteco,
Ĉiam estas kontentigita.

ĈAPITRO 47

(Laŭzi neas la valoron de la funkcio de praktikaj spertoj en la konado de la mondo kaj rekonmendas kontempladon, t.e. enrigardon en sian menson. Laŭ li la fundo de la homa menso estas kvazaŭ klara spegulo, kiel menciite en ĉap. 10, spegulo, en kiu la ekstera mondo estas reflektita, tial per kontemplado oni povas scii ĉion sub la Ĉielo kaj ekkompreni la Taŭon.)

Sen eliri el sia domo, oni povas scii ĉion sub la Ĉielo.
Sen rigardi tra la fenestro, oni povas vidi la Taŭon de la Ĉielo[1].
Ju pli malproksimen oni iras[2],
Des malpli multe oni scias.
Tial la Saĝulo scias sen spertado,
Komprenas sen vidado,
Kaj faras plenumadon sen agado.

[1] "La Taŭo de la Ĉielo" aludas la leĝon, kiu regas la movojn de la suno, la luno kaj la steloj.

[2] T.e. for de la Taŭo. Ĉar la Taŭo estas ĝuste en la homa koro, tial estas neeble serĉi ĝin ekster la homa korpo.

Tradukita de **Wang Congfang**

ююююююююююююююююююююююююююююю

MODERNAJ POEMOJ

Kompreniĝo en Pluvo

Xi Murong

se pluvo sekvas pluvon
se ĉagreno ripetadas
bonvole lasu min vizaĝi al disiĝ' post
la disiĝo
ridete serĉi senrompite
la neeble aperontan homon –
vi

elĉinigis **Yang Li**

Eterna Adiaŭo

Xi Murong

Mi ne volas esti bariero
kaj ne volas
ke la larmoj
malsekigu tiujn plej karajn vangojn

do, en tiu ĉi malluma horo
mi kviete retiriĝas
pardonu, ke mi ne diris al vi adiaŭon
sed en la plej profundan kor-angulon
mi vin provas kaŝi
por ke neniu kaj nenia tempodaŭro
povu tuŝi vin
ĉe proksima la distance

elĉinigis **Liu Li**

Mikronovelo

Elnodiĝo de la Hundo

Ma Yushan

Ŝoforo Yang rulmortigis hundo per aŭto. Ĝi vere indis je morto, ĉar ĝi subite kuris sub aŭtradojn. Komence, ne sciante, ke hundo mortis sub lia aŭto, li, timigite kaj ŝrikante, eliris el la aŭto. Kiam li vidis, ke la mortigito estas hundo, lia pala vizaĝo montris faciligitan rideton.

Tiam, viro en civilvesto alproksimiĝis al li, dirante, "Vi ne havas okulojn, ĉu?"

"Kial ne!" Yang ne respondis sen kolero.

"Do, kial vi rulmortigis la hundon?" demandis la civilvestulo kun rondigitaj okuloj.

Yang ĵetis rigardon al la hundo aŭtomate. Ĝi estis nek speciale bredita polica dogo nek famekonata alilanda hundo, sed nur ordinara. Ĉe tio, Yang eksplodis per kolero, "Jen ĝi serĉis morton!"

"Oh, ĉu ĝi serĉis morton? Vi eĉ aŭdacis diri tion!" La vizaĝo de la civilvestulo distordiĝis pro kolero. "Aŭskultu, ke ĝi apartenas al Wang, la ĉefo de Publik-Sekura Buroo!"

"Estas egale, kiu ajn posedas ĝin. La mortinta neniel reviviĝus!" La kapo de Yang kliniĝis kaj lia voĉo videble mallaŭtiĝis.

"Se ĝi ne reviviĝus, vi devas fari kompenson! Mi retenu vian aŭton!"

"Pro kio?" …

Trafika policano alvenis.

La civilvestulo elpoŝigis sian identigilon. Li estis vicestro de la oficejo de la Publik-Sekura Buroo.

Tio ne estis bagatelo, ĉar la hundo de la ĉefo estis rulmortigita. La policano ne kuraĝis fari arbitran decidon, kaj ridetante li demandis, kvazaŭ ŝerceme, al la civilvestulo, "Kion fari do laŭ via opinion?"

"Li kompensu!" tuj asertis la civilvestulo.

"Kiel kompensi?"

"…" La civilvestulo perplekse gratis sin post la orelo. La valoro estas senlima. Kiom estas dece por li kompensi? Li hezitis. Li eĉ cerbumis ĝis doloriĝo de la kapo. Kaj li povis fari nenion alian ol turni sin al la policano, "Ĉu vi povas fari decidon?"

"Miaopinie… pli bone telefoni al la ĉefo por peti konsilon," propones saĝe la policano.

La telefono konektiĝis.

Aŭdiĝis la sonora voĉo de la ĉefo, "Kio? La hundo? Kion vi faris, Zhang? La hundo estis prenita de mia filo el kamparo. Mi jam delonge petis vin disponi pri ĝi. Kio, vi bredis ĝin por li? Rulmortigita? Bonege! Tiu hundo indas je morto! Kompensi? Vi devas danki tiun ŝoforon!"

elĉinigis **Liu Hongjun**

Eldonas Redakcio de *Penseo*
Adreso: s-anino Harpina WU
Poŝtkesto 136, Jichang-xi,
Guangzhou, Ĉinio, CN-510403
E-poŝto: harpina@21cn.com
POŜT-KUPONOJ ESTAS BONVENAJ!
…………..
Ĉefredaktoro: s-ro Yida Wei (Vejdo)
Adreso: Fremdlingva Fakultato, Shantou Universitato,Guangdong 515063, Ĉinio
Tel: (0754) 2903012 (hejme)
E-poŝto: ydwei@stu.edu.cn
Ĉiujn kontribuaĵojn al la ĉefredaktoro.